

nea revistei literare „Tribuna“, care după trei luni încetă. La 1 Aprilie 1874 fu numit profesor de literatura franceză la lycéul din Craiova, unde funcționază și astăzi, și de unde a reînceput a publica acum revista „Albina Pindului“.

El a scrisu mult și fiind încă tânăr se așteptă încă mai mult. Însemnat în literatură atât ca poet cât și ca prosaist. Poesia sa are un cursu natural, idei puternice, rima bogată. Prosa sa e bună.

Chiar acum Grandea anunță printr'un *prospect*, că va publica totuști scrimerile sale în șepte volume, arătând titlurile acelor scrimeri: 1.) „Preludiū,” poesii; — 2.) „Miosotul,” poesii; — 3.) „Nostalgia,” poesii inedite; — 4.) „Poeme,” inedite; — 5.) „Nuvele și călătoriū,” parte inedite; — 6.) „Idealul și realul” (*Fulga*); — 7.) „Aurel,” roman; — 8.) „Ipsilant și Tudor,” roman istoric; — 9.) „Carpațiū și Balcaniū,” studii istorice și literare; — 10.) „Amintiriū,” pagini din viața socială și politică; — 11.) „Centrul,” studii politice.

Ca exemplu de puterea versificării sale reproducem câteva strofe din poemă „Asrael,” tipu de durere melancolică:

«Amiciū mei! e dulce a vóstră mângiere!